

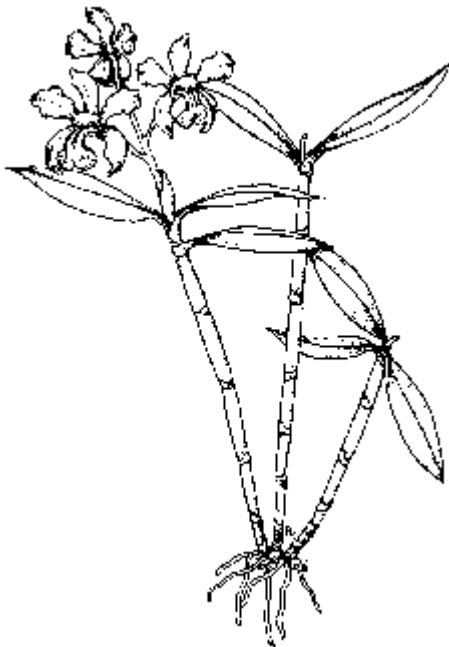
Cattleya bicolor

Verspreidingsgebied

In 1938 (dit is onmogelijk: Lindley, die de plant beschreven heeft was toen allang dood. Dit moet voor 1836 geweest zijn) werd *Cattleya bicolor* voor het eerst geïmporteerd. Zijn vindplaats lag bij Bananal in Brazilië, waar de plant op takken van grote bomen groeide, die langs de oevers van de rivieren stonden. Zijn huidige verspreidingsgebied loopt van Mexico tot Zuid Brazilië. In de provincie Rio de Janeiro groeit hij op 600 tot 700 meter hoogte in de bergen, waar de plant zowel op de bomen als op de rotsbodem groeit. Ze vormen daar zeer grote groepen. De temperatuur kan zeer sterk wisselen: tussen 5 °C en 30 °C.

Omschrijving

Deze *Cattleya* behoort tot de grote groep van de 2-bladige *Cattleya*'s (recentelijk is aan de Braziliaanse *Cattleya*'s een apart boek gewijd).

De ronde, opgezwollen bulben zijn 30 tot 75 cm lang en dragen 15 cm lange, lancetvormige bladeren.

De bloemstengel ontspruit uit een platte, vlezige schede tussen de bladeren, de bloemschede. Deze beschermt de jonge, zich ontwikkelende bloemstengel totdat de schede aan de bovenzijde openbarst. De bloemstengel kan 2-5 bloemen dragen met een doorsnede van 7,5 tot 10 cm. De kelk- en kroonbladeren zijn stevig met een duidelijke midden nerf (Het zijn goed houdbare snijbloemen!). De kleur is zeer verschillend: vaak bruingroen, maar soms olijfbuin, paars gespikkeld. De lip is teruggebogen, vaak paarsrood van kleur, soms met opvallend witte randen. De stamperzuil is breed en gebogen, wit met paarse punten. De literatuur put zich uit om bepaalde kleurvariëteiten aparte namen te geven. Afhankelijk van de vindplaats en de hoogte zijn de kleurverschillen tussen de bloemen opvallend. Niet alleen de kleur, maar ook de bloemvorm kan zeer sterk verschillen.

Cultuur

Bij het kweken van *Cattleya bicolor* is kennis van zijn oorspronkelijke standplaats erg belangrijk. Hij komt bijv. aan de vochtige oevers van riviertjes voor, maar ook in bergachtige streken, waar de temperatuur tot 5°C kan dalen. Op die plaatsen staat hij wellicht, maar beschermt en geschermd, vandaar dat het aan te bevelen is hem ook in de kas tegen de directe straling van de zomerzon te beschermen.

Vooraf de jonge scheut kan erg veel last van de zon hebben: een plaats tussen andere planten kan al veel helpen.

Met het uitrijpen der bulben in de nazomer kan volop licht gegeven worden. Als in het voorjaar de nieuwe scheut begint te verschijnen, wordt de plant langzaam uit zijn winterrust gehaald: we voeren dan langzaam de watergift op. Pas volop water in de pot als de wortelvorming goed doorzet. Steeds opnieuw laten opdrogen voordat er weer water gegeven wordt.

Als in de zomer de knop verschijnt, is zeker nog geduld geboden, want de bloeitijd valt pas in de herfst: september / oktober.

Na de bloei valt de rusttijd: de plant zelf licht vochtig houden, maar een behoorlijke luchtvochtigheid rond de plant handhaven. Minimum nachttemperatuur in de winter 12 °C tot 14°C.

Een snel drogen van de potgrond is een voorwaarde voor een goede cultuur. Vandaar ook dat alleen enkele zeer goed doorlatende mengsels in aanmerking komen: pure dicksonia; een mengsel van osmunda en mexifern, en zeer goed voldoet ook bark. Welk mengsel u ook kiest, zorg dat de plant vast in de pot staat: een losstaande plant wortelt zeer slecht!

Verpotten doen we in het voorjaar, wanneer de plant weer een nieuwe scheut heeft en de nieuwe wortels beginnen door te komen, maar alleen verpotten als het noodzakelijk is: pot te klein of een verrot mengsel.

Eenmaal per veertien dagen mest in de groeitijd zal de plant goeddoen.